

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקיג ♦ שנה יא

שב"ק עקב ♦ יח אב ה'תשפג

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר ה' אלוקיך לך את הברית ואת החדש אשר נשבע לאבותיך ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגן ותירשך ויצהריך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך.

המפרשים דייקי באומרו עקב תשמעו וגו' מה הוא לשון עקב והיה די אם יאמר אם תשמעון כדרך שאמר לעיל (ויקרא כו, ג) אם בחוקתי תלכו, וגם מש"כ השכר על זה בשכר גשמי, והוא קיימ"ל ששכר מצוה בהאי עלמא ליכא, ואם כן איך הבטיח השכר של עוה"ז, ורש"י הק' כתב לפרש לשון עקב, שכוונת הפסוק הוא לומר "אם המצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון" כלומר שכל ההבטחות הוא אם גם את המצוות שאדם דש בעקבותיו, ישמרו אז יש כל ההבטחות האלו (זה דרך דרש וכמ"ש האוה"ח הק' ע"ש).

ומ"מ קשה הקושיה איך הבטיח שכר בעולם הזה הגשמי, ולפי ענ"ד נראה לומר שלפי רש"י הק' שמפרש מש"כ הפסוק עקב, קאי על מצות שאדם דש בעקביו כלומר שהוא מזלזל בהם שחושב שהם מצות קלות ואין מן הצורך לדקדק בהם כל כך לעשות אותם בכל ההידורים, ולכן בא הפסוק לומר שאם תשמור גם אלו ותעשו ותקיימו כל אלו, יתן לך ה' יתברך שכר גם בעולם הזה, זה מה דקיי"ל שאין שכר מצוה בעולם הזה, זה קאי על כל המצוות שאין האדם מזלזל בהם שאין הם קל בעיניו, אבל במצות שאדם מזלזל בהם ודש אותם בעקביו על זה ה' משלם שכר גם בעולם הזה בשכר גשמי זה מש"כ הפסוק כאן שכר גשמי, אבל השכר הרוחני יקבל לעתיד לבוא, שכר מושלם, זה השכר שמקבל בעוה"ז הוא העיקר בשביל שהוא מהר גם באלו שאדם רגיל לזלזל בהם, ולפי זה גם יתורץ מה שכתב "והיה עקב תשמעון, דלכאורה מה צורך יש בתיבת והיה, דדי אם יכתוב "עקב תשמעון וגו' אבל לפי הפירוש הנ"ל ניחא במ"ש והיה וגו' שבא לומר שכוונת הפסוק בזה שבאלו המצוות שאדם דש בהם ולא מקיימם כמו שצריך, ולכן כתב והיה וגו' להדגיש שמדובר באלו המצוות ולכן לאדם כזה מגיע לו שכר כפול גם שכר של עולם הזה וגם השכר הרוחני שיש על כל המצוות שאדם מקיים בעוה"ז, ששכרם שמור לעתיד לבוא בעולם הבא.

והנה נביא את דברי קודשו של האוה"ח הק' שכ' לפרש הפסוקים הק' האלו בדרך המוסר וחסידות דמ"ש הפסוק והיה זה מרמז על שמחה כי אין "והיה אלא לשון שמחה, והנה אדון הנביאים דהיינו משה רבינו בא כאן בנועם דבריו להעיר במוסר נאום לומר כי אין לאדם לשמוח אלא כשישמרו לעשות את כל אשר צוה ה' לעשותן ורק אז ישמח ליבו ויגל כבודו, אבל כל עוד שהוא יחוש שחסר לו אחת מכל מצוות ה' בין מצות לא תעשה ובין מצות עשה עליו אמר שלמה המלך (בקהלת) ולשמחה מה זו עושה, והוא מה שאמר כאן הפסוק והיה, פירוש שמתי תהיה לך שמחה, זה רק בעקב תשמעון, פירוש שעקב מרמז על סוף ותכלית, כדרך שמצינו שחז"ל משתמשים בלשון הזה במסכת סוטה (מט) בעקבות משיחא, כי בגמר זמן ביאתו של משיח יקרא עקבות, וכמו כן אמר הכתוב "עקב תשמעון את המשפטים ושמרתם ועשיתם", כלומר שרק אם גמר כל השמיעה והשמירה וכן העשייה שלמד וגם קיים כל התורה כולה, אז הוא זמן השמחה וכל זמן שלא הגיע לזה אין לו מקום לשמוח.

דברות קודש מרוך רבינו עט"ר שליט"א

ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי וגו'. (ט, טו) הנה משה רבינו ע"ה אמר לבני ישראל שירד מן ההר הבווער באש והאיך בכל זאת לא הוא נשרף ולא בגדיו נשרפו. ונראה לפרש בהקדם מה ששנינו במסכת סוכה (כח ע"א) כל עוף הפורח עליו מיד נשרף.

הקשה ה"ישמח משה" (פרשת וירא), מה חטא עוף זה עד שנשרף – מה בכך שעבר מעל יונתן בן עזיאל. ופירש, שאפילו עוף, בשעה שעבר מעל יונתן בו עזיאל ושמעו עוסק בלימוד תורתו, עלה ונתעלה למדרגת מלאך-שרף.

ובשם הרה"ק מקאצק זי"ע מקובל ששאל, אם מדרגת קדושתו של יונתן בן עזיאל היתה כל כך גבוהה, במה גדול היה כוחו של רבו – הלל הזקן. וביאר הרבי מקאצק, שגדולתו של הלל היתה בזה שעוף הפורח מעליו – לא נשרף, שאש תורתו היתה פנימית ביותר ובלתי נראית לבחוף, והיא היא גדולתו.

עפ"ז אפשר לבאר שההר אמנם בער כאש, אבל משה רבינו במדרגת קדושתו, עלה ונתעלה למדרגת מלאך-שרף. ולכן לא שלטה האש לא בו ולא בבגדיו.

ויפן וירד משה מן ההר. (שמות לב, טו) כתב רבינו חננאל מלמד שהיה משה פניו כלפי הענן וירד בדרך עליה מה עליתו פניו אל הענן שעל ההר אף בירידתו כן, וכן היה כהן גדול ביום הכפורים יוצא מבית קדש הקדשים דתנן יצא ובא לו דרך כניסתו כן דרשו בו (ויקרא טז) ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם, ויצא ועשה כאשר נכנס כן יצא ועשה את עולתו, וכן כתוב בשלמה (דברי הימים ב א) ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלים, ואע"פ שיש לומר כי זה שכתוב לבמה מן הבמה הוא כענין שכתוב (במדבר לז) הבאים למלחמה ובאורו הבאים מן המלחמה, אבל כך היה המעשה שהיה בשעת יציאתו ממנה נותן פניו אליה כמו שבא אליה שנאמר (תהלים טז) שויתי ה' לנגדי תמיד, ומנין שהשכינה היתה בהר בשעת ירידת משה מן ההר שנאמר (דברים ט) ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי. וכן התלמיד חייב כשיפטר מרבו שילך לאחוריו פניו כנגד רבו עד שיתכסה ממנו וכן מנהג כל ישראל עד עכשיו כשמסלימין תפלתם נמשכים לאחוריהם שלש פסיעות ע"כ:

לא היו ימים טובים לישראל כחמשה באב ויום הכיפורים

איתא בגמ' (תענית לא, א) אמר רבי שמעון בן גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיוה"כ: בשלמא יום הכפורים, משום דאית ביה סליחה ומחילה, וגו'

ושואלים מדוע הקדים יום חמשה עשר באב ליום הכיפורים?

אפ"ל בהקדם דברים הגמרא (סוטה לא, א) מאי איכא בין עושה מאהבה לעושה מיראה איכא הא דתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר גדול העושה מאהבה יותר מן העושה מיראה שזה תלוי לאלף דור זה תלוי לאלפים דור הכא כתיב (שמות כ, ה) לאלפים לאהבי ולשומרי מצותי והתם כתיב (דברים ז, ט) ולשומרי מצותיו לאלף דור התם נמי כתיב לאוהבי ולשומרי מצותיו לאלף דור

עפ"ז אפ"ל שהרי ט"ו באב הוא כולו אהבה, על כן גדול הוא מיום הכיפורים ששבים בו בתשובה מיראת אלוקים על כן הקדימו. כן צריכים אנו ביום זה להרבות באהבת ישראל ולסייע איש לרעהו

בניני חיים

והיה עקב תשמעון (ג'-כ"ג).

אין והיה אלא לשון שמחה, אפ"ל והיה עקב אם בן אדם הוא בשמחה, מתי שהוא בעקב, שלא הכל הולך כמו שצריך, אז תשמעון מובטח שישמע את מה שמבקשים ממנו.

(מין רבינו שליט"א)

ואכלת ושבעת וברכת (ח, י)

שאלו את כ"ק מהר"א מבעלזא זצוק"ל (יו"ד כא מנ"א) על מה שאנו מזכירים בברכת על המחיה "ונברכך עליה בקדושה ובטהרה" ומדוע אין אנו מזכירים בברכת המזון גם כן ענין הקדושה וטהרה. וענה דהנה לברכת המזון עושה כל יהודי איזה הכנה, כגון נטילת ידים קודם הסעודה, ומים אחרונים לפני ברכת המזון, והרי דרשו חז"ל (ברכות מ:): 'והתקדשתם' אלו מים ראשונים 'והייתם קדושים' אלו מים אחרונים, וא"כ נאמר בזה קדושה שיש בו טהרה, אבל בברכת על המחיה יכולים לאכול בחטיפה חתיכת מזונות שאין צריך נטילת ידים ולא מים אחרונים המביא קדושה, כמו שדרשו חז"ל, לכן תקנו שיאמר על כל פנים בברכה שלאחריו "בקדושה ובטהרה".

(הגה"צ רבי אלחנן הלפרין בשם מהר"א מבעלזא זי"ע)

ולמדתם אתם את בניכם (יא, יט)

יש לדקדק, דלכאורה תיבת "אתם" מיותרת, כי הרי ברור שהכוונה שנלמד את בנינו את מצוות התורה. אפשר לרמז, דתיבת "אתם" כתובה בלא וא"ו, ואפשר לקרותה "אתם", ויהיה הפירוש, דכאשר אתם בעצמכם תלמדו לקיים את המצוות יעשו ממילא גם בניכם כמוכם, ויחשב לכם כאילו שאתם לימדתם את בניכם.

(הרה"ק מהר"י מבעלזא זצוק"ל)

ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם. (ח, ט)

הנה נאמר (ויקרא כו, ה) ואכלתם לחמכם לשובע, ואמרו חז"ל אוכל קמע ומתברך במעיו, שבאכילת לחם לבד ישבע, ולא יצטרך עוד לתאוות עוה"ז וזה הפירוש ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, שאכילת הלחם לבד לא יהיה מחמת עניות ודחקות אלא משום שיתברך במעיו וישבע מזה עצמו.

(חוקי חיים)

שבע נחמתות

השבת הזו הוא השבת השניה משבע דנחמתא שקורים הנחמות אחרי תשעה באב עד כלות השנה כדי לנחם את העם מן החורבן הנורא שהיו בימים ההם בזמן הזה.

הטעם של הסדר הז' דנחמתא שקורים בהפטורות, כי תיקנו בהתחלה בהפטורת "נחמו נחמו עמי" כלומר שהקב"ה אומר לנביאים שינחמו את ישראל ובשבת השניה קורין "ותאמר ציון עזבני ה' כלומר שכנסת ישראל אינו מתפייסת בנחמת הנביאים כי חפצים הם לנחמת ה' בעצמו ולכן אומרים "עזבני ה' כאילו ה' עזב הנביאים כי חפצים הם לנחמת ה' בעצמו ולכן אומרים עזבני ה' כאילו ה' עזב הנביאים כי חפצים הם לנחמת ה' בעצמו ולכן אומרים "עזבני ה' כאילו ה' עזב אותנו, ולכן בשבת השלישית אומרים עניה סוערה לא נחמה" כלומר שהנביאים הק' אומרים לפני הקב"ה שכנסת ישראל אינה מתפייסת מהתנחומים שלנו ובשבת הרביעית אומרים בהפטרה "אנכי אנכי הוא מנחמכם" שהשם חוזר ואומר שאני בעצמי מנחם את ישראל, ולפיכך בשבת החמישית קורין "רני עקרה" כלומר שה' בעצמו אומר "רני עקרה, ובשבת השישית קורין "קומי אורי כי בא אורך" ובשבת השביעית משיבה כנסת ישראל בהפטורה שקורין "שוש אשיש בה' כלומר שעתה יש לי לשוב ולשמח ותגל נפשי באלוקי, שאתה לבדך מנחם אותנו כביכול.

(הלבוש סימן תכ"ח)

ואם נסתכל ונראה בשבעה דנחמתא שקורין בהפטורה אחרי תשעה באב בשבע השבתות, את ריבוי הנחמות והטובות הנפלאות המנחמים לישראל עם קודשו, הלא נפשינו כמעט יוצאות ממתיקות הדיבורים וגודל הנחמות והבטחות של הקב"ה לישראל. (אגרות שומרי אמונים)

עובדות חיים

והיה עקב תשמעון (ז, יב)

אדמו"ר "בעל צמח צדק" בהיותו ילד קטן, ורק התחיל ללמוד חומש אצל המלמד שלו, בחן אותו סבו, הרב בעל "התניא". ושאל אותו: מה פירוש הפס' "עקב אשר שמע אברהם בקולי"? ענה הילד: אברהם אבינו שמע את ציווי ה' אפילו בעקבו. נהנה הרב מתשובת הילד ואמר: זהו שאמר הכתוב: "והיה עקב תשמעון". שאפילו העקב צריך לשמוע את המצוה ולעשותה!

הסיר ה' ממך כל חולי (ז, טו)

מסופר על הרה"ק יעקב מרדזימין זי"ע"א, שבא אליו פעם עני אחד והתאונן על מר גורלו, לא זו בלבד שאין לו פרנסה כראוי, אלא שלאחרונה החל לסבול ממיחושים וחלאים. אמר לו הרבי, בספר תורה הלא אין נקודות ואם כן יש לקרוא 'והסיר ה' מ'מך' (מך = עני) כל חלי, ה' יתברך יסיר מן המך - מן העני - כל מחלה. הברכה התקיימה והיהודי הבריא.

את ה' אלקיך תירא (י, כ)

ודרשו חז"ל 'את' - לרבות תלמידי חכמים. מעשה בהרה"ק ה"צמח צדק" מליובאוויטש זצ"ל, שבאו אצלו בעלי בתים שבעיר אחת, לשאול את חוות דעתו על רב אחד שהוא מעומד לכסא הרבנות שבעירם. שיבח ה'צמח צדק' את המועמד שהוא אדם גדול ותלמיד חכם מופלג. ואכן עמדו והכתיירוהו לרב עליהם. לא עברו ימים מרובים, ונודע לה'צמח צדק' שאנשי העיר מבזים וממררים את חייו של רבם החדש. קרא להם ה'צמח צדק' ואמר להם: רבי עקיבא אמר: כשהייתי עם הארץ אמרתי, מי יתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור (פסחים מט.). כל ימי תמהתי על הלשון "מי יתן לי תלמיד חכם" - יכנס לבית המדרש וימצא תלמיד חכם? !עתה נתיישב לי הדבר, עם הארץ זה לא די לו שהוא שוטם ורודף רק את זה שמוחזק לתלמיד חכם אלא רוצה הוא להיות סמוך ובטוח כי איש ריבו הוא באמת תלמיד חכם (ולא סתם שנאת חנם)... אף אתם רק לאחר שאני סמכתי את ידי עליו שהוא תלמיד חכם, הנכם רודפים אותו וממררים לו את חייו.

וחרה אף ה' בכם (יא, יז)

סיפר אחד מזקני הדור מחסידי באבוב, כי בימי המלחמה איבד את כל בני משפחתו, ב"ב וצאצאיו, ואף רבו נתעלה לשמי רום, והיה שבור ורוצץ עד עמקי נשמתו ולא ידע לשית עצות בנפשו. עד שנגלה אליו הרה"ק ה'קדושת ציון' זי"ע בחלום הלילה, והתמרמר בפניו על רוע המצב, ויען לו הרבי, שמע נא פירוש דברי הכתוב 'וחרה אף ה' בכם', כי אף במצב של וחרה אף - אף בעת זעם וחרון אף, הרי ה' בכם - הקב"ה שורה בתוכם כדכתיב עמו אנכי בצרה, ומשגיח עליכם בהשגחה פרטית ומדוקדקת. דברים אלו הפיחו בו רוח חיים והחזיקו אותו בכל הזמנים הקשים. בסוף שנת תש"ג נערכה אסיפת רבנים, וישב שם גם יהודי פליט מניצולי ה'מלחמה' שתיאר בפני המשתתפים את הזוועות הנערכות בבני ישראל דבר יום ביומו בירופ (אירופה), ובסוף דרשתו נענה ביגונו ובלבולו כי רב 'זיי טוהען און ער שווייגט' (וכל זה הם עושים והוא הקב"ה שותק)...

ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם (יא, יט)

בלימוד התורה יש כידוע שני חלקים: ידיעת התורה, ועצם לימוד התורה. פעם בא יהודי לפני החפץ חיים זצ"ל, בנו לומד בישיבת ראדין, ולפי מושגי האב כבר למד דיו. בא האבא לבקש רשות מהחפץ חיים ולקבל ברכה ליטול את בנו שיעזור לו במסחרו. "למה תפסיקו מללמוד" שאל החפץ חיים... "מה אומר לכם רבי", ענה האב, "ככל שאני רואה רבי עקיבא אייגר' שני כבר לא יצא ממנו. אז לפחות שיעזור לי בפרנסה". "במה אתה עוסק" התעניין החפץ חיים, "ירקן בשוק" ענה "והעבודה קשה". "תמהני עליך, למה לך לעבוד כה קשה. הרי 'רוטשילד' שני כבר לא יצא ממך, אז למה לך לעבוד"... "מה פירוש", הזדעק "צריך לעבוד כדי לחיות!" "אכן, וצריך גם ללמוד כדי לחיות"... (והגדת)

הליכות חיים

נעימות חיים

תשובות מרן הגר"ח קניבסקי זיע"א
לשאלות הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מור"צ בק"ק קראלי ומרבני רחובות מתוך ספרו גם אני אודך

דקל של תמרים

שאלה: בשו"ע הרב הלכות שמירת גוף ונפש (סעיף ט') כתב, לא יעבור איש בין שתי נשים וכו' וכן הדקל של תמרים וכו', עכ"ל. האם הקפידא דוקא על דקל שגדל שם תמרים?
תשובה: אין צריך תמרים.

ביאור במשנה באבות פ"ה מ"ו

שאלה: במשניות אבות (שם) איתא עשרה דברים נבראו בערב שבת "בבין השמשות", ואלו הן וכו'. וקשה דהאיך שייר קמיה הקב"ה לברוא את דברים אלו בבין השמשות, הא בין השמשות הוי ספק יום וספק לילה, וא"כ כיון דהקב"ה בוודאי לא ברא כלום בשבת, א"כ בוודאי שהיה יום ולא לילה, ואין זה בין השמשות. ואפילו אם תמצא לומר דנבראו בבין השמשות היינו לדידן הוי זמן זה בין השמשות, א"כ אמאי הוי זה בין השמשות, הא כיון דהקב"ה ברא אז דברים אלו בוודאי הוא יום?

תשובה: הכוונה ברגע האחרון של היום שאצלנו זה בין השמשות כי אנחנו לא יודעים מתי הרגע האחרון.
בצל ירוק קלוף שעבר עליו הלילה

שאלה: בגמרא נידה (דף י"ז ע"א) איתא, אמר ר"ש בן יוחאי ה' דברים הן שהעושה אותן מתחייב בנפשו ודמו בראשו האוכל וכו' ובצל קלוף וכו' שעבר עליהן הלילה. ע"כ. מהו הכוונה האם לבצל רגיל, אבל בצל ירוק יהיה מותר לאכול אף שהיה קלוף ועבר עליו הלילה, או שגם בבצל ירוק יש ליזהר?
תשובה: יש ליזהר.

לומר מודה אני במקום מטונף

שאלה: במשנה ברורה (סימן א' ס"ק ח') כתב, שאף אם ידיו מטונפות יכול לומר מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמת י וכו', כי אין מזכיר בזה הנוסח לא שם ולא כינוי. ע"כ. ושאלתי האם מותר לומר גם במקום מטונף - מודה אני לפניך וכו', או לא?

תשובה: יתכן שמותר.

להניק בבית הכיסא

שאלה: האם ראוי ומותר לאשה להניק את בנה בבית הכיסא, [כגון שאין לה מקום אחר משום צניעות וכדו'], או לא?
תשובה: אין איסור אבל אם אפשר טוב למנוע.

קול קראלי - 074-7962278

ונתתי עשב... ואכלת ושבעת (יא, טו)

יהודי בא לפני רבו, שבור ורצוף. רודף הוא אחר הפרנסה, וזו בורחת ממנו בכל אשר עסק, נכשל. שערי ההצלחה ננעלו בפניו. הביט בו הרב: "אתה בכל זאת חי, לא גוועת ברעב"... אכן, לבסוף שולח הוא יד במלאכה מזדמנת, מרוויח מן היד לפה, אבל זה לא זה. מה יעשה? ! אמר לו רבו: "עצתי לך, ביום חמישי מתקיים היריד בעיר הסמוכה. לך לשם, ותסתכל סביבך!" לבו ניתר משמחה. מי יודע מה חזה הרב, איזה עסק יזדמן לפניו. בלב מתרונו הלך אל היריד.

המוני סוחרים הגיעו עם עגלות מלאות. מיקומו ברחבה והפכום לדוכנים גדושי סחורה, ואת הסוסים קשרו לעצים סביב. על צווארם תלו שק עם שיבולת שועל, למאלם. המוני הקונים עברו מעגלה לעגלה, מיששו והתמקחו, שילמו ולקחו, ואיש לא פנה אליו בדברים. נהדף ממקום למקום והפריע בכל מקום, עד שמצא מקלט בצל העצים, בין הסוסים, והמתין למישהו שיתעניין בו, שיציע דבר מה, ולשווא. היריד ננעל, הסוסים שבו ונרתמו לעגלות הריקות ועזבו את המקום, והוא נותר לבדו... בלב דוויו שב אל הרב עם תקוה שנכזבה וטרוניה גלויה. "בידיים ריקות שבת, רבי", הפטיר במרירות. "לא ציפיתי שתעשה שם עסקים", אמר הרב. "אבל לבטח החכמת. ספר נא מה ראית". וכי מה ראה, הלא הדפואו ממקום למקום עד שמצא מקלט בין הסוסים... "נו", אמר הרב, "מלפנו מבהמות ארץ" (איוב לה, יא). ניתן ללמדו גם מסוסים... צחק האיש צחוק מריר: "אכן, הסוסים כבני אדם, יש חכמים ויש טיפשים... קשרו אותם ברסנם לעצים. היו שהתאוו לעשב שלרגליהם, אך החבל הקצר לא אפשר להם. משכו והתייסרו ונפצעו עד שנכנעו, והשקיעו עצמם בשק שיבולת השועל. והיו חכמים, שמיד אכלו מן השק וחסכו את ההתאמצות והאכזבה"... "ועוד תאמר שחזרת בידיים ריקות? הלא זה מה שרציתי שתראה", קרא הרב. "הבורא יתברך נותן לחם לכל בשר, תולה לכל אחד מאיתנו את שק שיבולת השועל, ורבים כל כך מתאמצים ומושכים ומנסים ומתאכזבים - ולבסוף, כולם משקיעים ראשם בשקיהם שלהם - האם לא חבל"... והמסר ברור....

רוצים ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו' תרמו בעין יפה וקחו חלק בהפצת המעיינות של מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 08-8659931
באימייל: 8659931@gmail.com

לזכר עולם יהיה צדיק

אדמו"ר רפאל אהרן זצוק"ל
בן רביה"ק אברהם חיים זיע"א
נלב"ע כג מנ"א תשפ
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

אדונינו מורינו ורבינו
הגה"ק יצחק צבי משה זיע"ע
בן רבינו אביגדור מוזס זצ"ל
מקראלי
נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הרבנית רייזיל רוט ע"ה
בת הרב שמואל אהרן זצ"ל
נלב"ע יז טבת תשפ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הרה"ח חיים אלעזר ז"ל
בן ר' לוי גוטמן ז"ל
נלב"ע כ"ד מנחם אב תשל"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלב"ע יב כסלו תשפא
ת. נ. צ. ב. ה.